

Rotterdam, 7 februari 2020

Geachte heer/mevrouw,

Wij mogen ons gelukkig prijzen te leven in een samenleving waarin aan alle mensen de ruimte wordt gegeven om hun leven vorm te geven zoals een ieder dat zelf wil. Een maatschappij waarin mensen niet gediscrimineerd (mogen) worden om hun afkomst, hun geloof, hun seksuele geaardheid of hun genderidentiteit. Het is derhalve goed dat ook transgenders in Nederland vertrouwen mogen hebben in de bescherming van hun rechten.

Uiteraard is het niet te voorkomen dat rechten van verschillende groeperingen soms botsen. Het recht op vrijheid van godsdienst bijvoorbeeld mag niet zonder meer gebruikt worden om homoseksuelen uit te sluiten van dienstverlening. Het is de taak van de overheid om in deze gevallen een afweging te maken tussen de verschillende rechten en een keuze te maken welk recht zwaarder weegt. Hierbij moet elke botsing afzonderlijk worden gewogen.

In 2014 is Artikel 28 in werking getreden, welke de voorwaarden waaronder het mogelijk is om het geboortegeslacht te wijzigen heeft aangepast. Hierdoor is het niet langer noodzakelijk om onvruchtbaar te zijn in het oude geslacht, noch om een geslacht veranderende operatie te ondergaan, alvorens men het geboortegeslacht in zijn of haar paspoort kan laten veranderen in de gewenste genderidentiteit. Dit betekent echter in de praktijk dat een geregistreerde transvrouw lichamelijk vaak nog volledig man kan zijn. Ten slotte is de enige bepalende factor sinds 2014 hoe iemand de interne genderidentiteit beleeft, maar deze wordt gelukkig wel uitvoerig getoetst door de Nederlandse medische specialisten op dit gebied.

De voorgestelde wijziging brengt hier echter een belangrijke verandering in: niet langer zou het noodzakelijk zijn om de interne genderidentiteit te laten toetsen door een medisch specialist. Dit zou een einde maken aan de wachttijd voor transgenders om hun gewenste identiteit in hun paspoort te kunnen laten opnemen. Deze keuze zal echter wel een sterke botsing kunnen veroorzaken tussen de rechten van transvrouwen aan de ene kant en de rechten van vrouwen aan de andere kant.

De Nederlandse maatschappij is goed geïntegreerd en egalitair, waarbij gelijke rechten en de veiligheid van vrouwen goed worden beschermd. Zo mogen mannen worden geweigerd als de gelijke kansen en/of de veiligheid van vrouwen in het geding zijn, zoals in de vrouwensport, toiletten, kleedruimtes, douches, blijf-van-mijn-lijf huizen en gevangenissen. De vraag is in welke situaties hierbij een uitzondering moet worden gemaakt voor transvrouwen. Moeten

vrouwen en meisjes bijvoorbeeld accepteren dat ze in de sportschool de doucheruimte moeten delen met een naakte transvrouw met penis en baard, iets wat onder Artikel 28 niet ondenkbaar is? Is dit iets waar de Nederlandse samenleving mee moet leren omgaan of zien we dit als een stap te ver?

De voornaamste reden dat deze ruimtes op sekse gescheiden zijn is niet dat alle of zelfs de meeste mannen een gevaar vormen voor vrouwen, maar omdat een klein percentage predatoriale mannen hier misbruik van kan maken. Kan dit nog voorkomen worden onder dit voorstel, waarbij de enige blokkade niet meer gevormd wordt door een gedegen onderzoek door een team van medisch specialisten, maar enkel door het niet uitspreken van de magische woorden "ik identificeer mij als vrouw"?

Mijns inziens is dat onder dit voorstel niet langer mogelijk, waardoor er een botsing plaatsvindt tussen de rechten van transvrouwen en vrouwen. Soortgelijke wetgeving heeft in het buitenland ten slotte reeds geleid tot aanranding en verkrachting van vrouwen in zogenaamde "veilige" ruimtes. U kunt hierbij bijvoorbeeld denken aan de zaak van Karen White, een predatoriale man die zich als vrouw identificeerde, geplaatst werd in een vrouwengevangenis en hier vervolgens meerdere medegedetineerden aanrandde. Ik ben derhalve stellig van mening dat het recht op veiligheid van de vrouw in deze kwestie zwaarder moet wegen dan het voorgestelde recht op een versnelde verandering van de geregistreerde genderidentiteit van een transvrouw en wil u dan ook vragen dit voorstel te heroverwegen en wellicht in te trekken.

Hoogachtend,

P. Hulshoff